

*listopad
prosinec
2017*

**Tatí, kdy už
přijde Amosek....?**

VÁNOČNÍ EDITORIÁL

Vánoce se kvapem blíží. Svátky klidu a míru, ale také svátky plné stresu a shonu. Proto se na chvíli zastavte a odpočiňte si u dalšího vydání našeho časopisu. V tomto čísle se dozvíte o nových úspěších naší školy, o tom, jak u nás probíhal Mikulášský den nebo o našem výletě do zahraničí. Dále pak můžete vyzkoušet recept na netradiční cukroví, nebo si zasoutěžit o zajímavé ceny. Určitě vás zajímá, jak slaví Vánoce v jiných zemích, tak jsme vám usnadnili práci a zjistili to za vás.

Přeji vám všem klidné a pohodové svátky a budu se na těšit v únoru u dalšího čísla našeho skvělého časopisu!

Tereza Grulichová, šéfredaktorka

VÍTĚZSTVÍ NAŠÍ REDAKCE V CELOSTÁTNÍ SOUTĚŽI ŠKOLNÍCH ČASOPISŮ

Jak jistě víte, na jaře naše redakce vyhrála první místo v soutěži školních časopisů v Královéhradeckém kraji, a tím si zajistila postup do celostátního kola, které se konalo 2. 11. 2017 v Brně. Vyhlášení soutěže bylo v letošním roce spojeno s Multimediálním dnem, který pořádala fakulta Sociálních studií. Dopoledne byl pro mladé redaktory připraven skvělý program. Při vyhlášení jsme byli všichni velice napjatí, a když nás vyhlásili na prvním místě v kategorii „Titulka“, neskrývali jsme nadšení. To bylo ještě podpořeno při celkovém vyhlášení, kdy náš časopis byl vyhodnocen jako osmý nejlepší v České republice.

Tímto děkuji celé redakci za výbornou práci.

Šéfredaktor Mgr. Jiří Švejda

V Brně jsme s Terinou navštívily kurz o reklamách. Nejdřív nám pan Vojtěch Bílek pustil jeho prezentaci a potom vybral čtyři žáky, kteří měli jít před třídu, dohodnout se na reklamě a udělat její rozbor. Jelikož pan přikázal, že musí jít i jedna kámoška z okresu, tak jsem nakonec šla. Bylo to celkem zajímavé, podívat se na reklamu i z té druhé stránky, kde zkoumáte kolik je v ní střihů, v jakém prostředí je natočená, kolik tam je osob a podobně. Kurz se mi líbil a byl zajímavý.

Agáta Gazdíková, 9. ročník

Na výstavě škol jsem byla s Agi na workshopu „Idylka jak z reklamy“. Rozebírali jsme reklamy až do těch nejmenších detailů, počítali jsme, na kolik záběrů je reklama natočena. Povídali jsme si o tom, jak udělat reklamu, aby upoutala co největší pozornost. Dozvěděli jsme se, kolik lží se v reklamách skrývá. Od té doby, mám na některé reklamy trochu jiný pohled.

Tereza Grulichová, 9. ročník

Já se Sárkou jsme si vybrali besedu cestovatele Davida Švejnohy, který vyprávěl o svých cestách napříč různými kontinenty. Během besedy jsme viděli jeho fotografie, na kterých jsme mohli vidět běžný život různých etnik. Besedou jsme byli nadšení a moc se nám líbil celý den. Díky panu učiteli Švejdovi a panu řediteli Grulichovi.

Šimon Švejda, 8. ročník

MIKULÁŠ 2017

Pátého prosince, jako každý rok, u nás ve škole proběhl Mikuláš. Hodným dětem andělé rozdali bonbóny jako vždy, ale se zlobivými se to rozhodli udělat trochu jinak. Ty méně zlobivé si vzali čerti do pekla, kde na ně byli celkem mírní, ale ty největší zlobivce si odvedli andělé do nebe a tam už to pro ně asi zas tak příjemné nebylo. Řekla bych, že andělé si ten den užili nejvíc ze všech. Ani Mikuláš nezaostával a vybavený repráčkem šel rozhodně s dobou. Potom ještě pár vyvolených jelo do školky, kde už se na čerty šli podívat jen ti nejodvážnější. Mezitím už začal program v sokolovně, který nachystali naši devátáci. Trest neminul ani nejzlobivější učitele: pana Killara a pana Švejdu. Pan Killar měl šanci ukázat, jaký je zdatný sportovec a silák. Svými deseti kliky za krásný čas 7,14 (sekund) nás překvapil. Pan učitel Švejda si vyzkoušel jaké to je, když nám vysype všechny koše. Doufám, že se z toho poučí a dělat nám to už nebudou, protože čerti přijdou za rok zas a oni to všechno vidí.

PRASTARÁ TRADICE S NÁZVEM KRAMPUSLAUF

Máte rádi čerty? A bojíte se jich? Když si vzpomeneme na to, jak nás strašili na čerta a Mikuláše, tak si vybavíme souseda převlečeného do silikonové masky a kožešinového oblečení z řinčícím řetězem a bouchacími kuličkami a pytlíkem hozeným přes záda a

směšná paruka k tomu. Místo ohně chrlil z pusy odér slivovice. Ale v Rakousku je to trošku děsivější. Tam mají sice také silikonové masky, ale vlastnoručně dělané doma a s velkými dřevěnými nebo plastovými rohy, ohavnými až pohled odvracejícími výrazy. Kostýmy bývají propracované do posledního detailu. Kostýmy nejsou žádnou levnou záležitostí, jeden vyjde na 1800-2500 eura. Čerti tady ve svých impozantních kostýmech straší každého Rakušana a turistu, který jim přijde do cesty. Ano, čtete správně... Některým Čechům nestačí ti naši normální čerti, ale raději jezdí na čerty do Rakouska.

Upozornění následující obrázky nedoporučuji slabším povahám a menším dětem.

Adam Baďo, 7. ročník

VÁNOČNÍ ARAŠÍDY V ČOKOLÁDĚ

Na 30 ks potřebujete:

250 g nesolených arašídů

150 g cukru krystal

50 g másla

200 g čokolády na vaření

30 ks papírových košíčků

Postup: Tento recept je jeden z nejjednodušších, a pokud máte rádi oříšky a čokoládu, tak si ho zamilujete. V kastrolu rozpustíte máslo, přidejte cukr a vařte karamel. Když se karamel začne tvořit, stáhněte ho z ohně a vmíchejte arašídů. Důkladně promíchejte a do připravených košíčků tvořte hrudky. Ty pak zalejte rozpuštěnou čokoládou a dejte ztuhnout. Cukroví buď můžete nechat v košíčkách, nebo ho po ztuhnutí vyndat.

Majda Grulichová, 6. ročník

NEJBIZARNĚJŠÍ VÁNOČNÍ TRADICE Z CELÉHO SVĚTA I.

V Austrálii se Vánoce slaví na pláži. Tam v prosinci vrcholí léto a teploty tu šplhají až k 30 stupňům Celsia. Ne-ní proto divu, že Australané vánoční stromečky staví z plechovek od piva a surfaři oblečení jako Santové vyrážejí brázdit vlny. Letos se jich sešlo úctyhodných 320, díky čemuž byl překonán i rekord z Guinessovy knihy.

Skandinávské země mají místo Ježíška či Santa Clause malého rošťáckého skřítka, který nosí dětem dárky. Rodiny mu nechávají v místnosti misku rýžového pudinku či ovesné kaše, aby na ně byl hodný. Pokud by tak totiž neučinili, mohl by jim dárky ukrást.

Proč věřit na jednoho Santu, když jich můžete mít třináct?! Islandanům nosí dárky celkem třináct vánočních chlapíků, kteří přijdou do měst už dva týdny před Štědrým dnem. Každou noc pak chodí po městě a nadělují dětem dárky do ponožek, které jsou u oken. A pokud zlobily, dostanou shnilou bramboru. Líné děti se navíc musí bát i vánoční kočky, která je sežere, pokud nebyly pracovitě.

The Icelandic Yule Lads

Vánoce v Japonsku jsou dnem jako každý jiný. Štědrý den dokonce ani není národním svátkem. Místní si i přesto vánoční svátky celkem oblíbili a utvořili si nějaké tradice. Tou nejbizarnější je zcela jistě návštěva KFC. Rodiny do fast foodového řetězce vyrážejí pro speciální vánoční kyblík, který je typický pro jejich štědrovečerní tabuli. Smažené kuře je tu na Vánoce tak populární, že si ho musíte objednat i několik týdnů předem.

NEJBIZARNĚJŠÍ VÁNOČNÍ TRADICE Z CELÉHO SVĚTA II.

Některé vánoční zvyky Rakušanů a Němců mají pořádně hororový nádech. Do ulic v prosinci totiž vyráží děsiví Krampusové, což je obdoba našich čertů. Tato odporná stvoření z Alp hledají zlobivé děti, které mají za úkol potrestat.

Venezuelci jsou skoro z 90 % křesťané a na Štědrý den hojně vyráží na mše. Hlavní město Caracas má ale jednu velmi zvláštní tradici. Ráno na Vánoce se zavřou ulice pro auta a místní vyráží do kostela na kolečkových bruslích! Přitom odpalují ohňostroje a skandují: „Ježíš se narodil!“

Norové věří, že na Štědrý den se venku prohání čarodějnice a zlé bytosti a páchají rošťárny. Aby čarodějnice nemohly vyrazit na oblohu, místní schovávají a zamykají všechna košťata. Pro Nory to tak přinejmenším znamená, že na Vánoce nemusí uklízet.

Neobvyklé vánoční tradice mají i Katalánci. Počátkem prosince si doma vystaví poleno zvané Tió de Nadal. Děti mu každý den dávají „najíst“ a starají se o něj, protože věří, že jim na Vánoce „vykadí“ dárečky.

Vánoce na Ukrajině nejsou nic pro lidi s arachnofobií. Místní totiž zdobí vánoční stromčeky pavučinami. Podle místního folklóru totiž kdysi žila žena, která neměla peníze a nemohla si dovolit ozdobit vánoční stromček. Když o Vánocích ráno děti vstaly, stromček byl pokrytý pavučinami, a jakmile na něj dopadlo první světlo, pavučiny se proměnily v zlato a stříbro. Místní proto věří, že pavučiny přináší štěstí.

Báječnou tradici mají Estonci a Finové. Seveřané totiž věří, že v jejich saunách žijí vánoční skřítki, kteří je ochraňují. Na Štědrý den proto vyráží do sauny, kde úplně nazí odpočívají a nabírají síly.

Sára Jechová, 8. ročník

VÁNOČNÍ KVÍZ

NEPŘEHLÉDNĚTE A ZKUSTE SOUTĚŽIT!!!

Vánoční kvíz – zkuste správně odpovědět na otázky a můžete vyhrát zajímavé ceny. Podepsaný lístek s vašimi odpověďmi odevzdejte Majdě Grulichové do 5. 1. 2018 a těšte se, že třeba něco vyhraje.

1) Jaké cukroví má pan učitel Švejda nejradši?

- a) vanilkové rohlíčky
- b) perníčky
- c) úlky

2) Co si přeje k Vánocům pan ředitel?

- a) barevné ponožky (velikost 42)
- b) aby byly děti ve škole hodné
- c) irskou kávu

3) Proč slavíme Vánoce?

- a) abychom snědli všechny kapry
- b) připomínáme si narození Ježíše Krista
- c) abychom dostali dárky
- d) aby nám maminka upekla cukroví

4) Co si přeje k Vánocům pan učitel Killar?

- a) snowboard
- b) aby ho někdo vzal na cestu kolem světa
- c) aby ho někdo vzal na hokejové utkání

5) Kdo v pohádce *Tři oříšky pro Popelku* hraje Popelku?

- a) Libuše Šafránková
- b) Zuzana Bydžovská
- c) Jiřina Bohdalová

6) Kdo nosí dárky v Belgii?

- a) Velký Ukko
- b) Santa Claus
- c) Jultomten

7) Jaká je nejoblíbenější pohádka paní učitelky

Daškové o Vánocích?

- a) Anděl Páně
- b) Nesmrtelná teta
- c) Slíbená princezna

8) Z jakého roku je pohádka *Tři oříšky pro Popelku*?

- a) 1995
- b) 2000
- c) 1973

9) Co miluje paní učitelka Málková na Vánocích?

- a) cukroví
- b) zimu
- c) vánoční atmosféru

10) Co si přeje k Vánocům šéfredaktorka našeho školního časopisu? (*Téra G.*)

- a) oslíka
- b) oblečení
- c) oboje

11) Jaká je typická štědrovečerní večeře v Americe?

- a) McFish s bramborovým salátem
- b) krocan s nádivkou
- c) kachna pečená na burákovém másle

12) Kdo nosí italským dětem dárky?

- a) Gianluigi Buffon
- b) Babbo Natale nebo čarodějnice Befana
- c) Papa Noël

Majda Grulichová, 6 ročník

Exchange 2017 Česko – Belgie 14. – 20. 10. 2017

Jak jistě mnozí z vás víte, v říjnu se 8. a 9. třída zúčastnila výměnného pobytu a to opět s belgickou školou z města Oudenaarde. Tentokrát jsme ale nejeli autobusem, ale letěli letadlem. Na letadlo jsme nasedli 14. října v sobotu brzo ráno. Po cca hodinovém letu jsme doletěli do Bruselu, kde na nás čekali naši teď už kamarádi. Chvilí trvalo, než jsme se přestali stydět. Autobusem jsme dojeli do Oudenaarde do školy, kde byla připravená snídaně. Teď už jen zbývalo se pořádně seznámit a exchange mohla začít! Po seznamovací

hře, při které jsme si povídali všichni se všemi, jsme odjeli všichni do své nové rodiny, kde měla každá rodina připravena nějaký program. Já jsem teda skoro celé odpoledne prospala. Nebo spíš celý den. Probudila jsem se až ráno. A myslím, že jsem nebyla sama. V neděli jsme pak jeli do přírodní rezervace Zwin. V rezervaci jsme měli anglicky mluvícího průvodce. Měli jsme možnost, nebo spíš povinnost, si sundat boty a jít si doslova zabořit nohy do léčivého bahna. A jelikož to jen tak umýt nešlo, chodili jsme po rezervaci bosí. Po procházce jsme jeli kousek autobusem do Nizozemska k moři, které bylo teda dost stude-

né, ale i přesto se skoro všichni koupali. V pondělí jsme měli ve škole hodinu přírodopisu, při které jsme rozebírali slávky. Nejen, že jsme si o nich povídali, my jsme je dokonce i pitvali. V úterý jsme navštívili belgické město Gent, které má nejvíce historicky chráněných památek v Belgii. V Gentu jsme si prohlídli několik památek a navštívili krásný kostel. Belgické kostely nejsou zdaleka podobné těm našim. Jedním z největších rozdílů je to, že belgické kostely jsou kamenné a ne růžové. Ve středu byl sportovní den. Na kolech jsme dojeli k velké tělocvičně, ve které jsme hráli badminton a basketbal. Pak jsme pokračovali na kolech do vesničky Enamo, ve které jsme navštívili krásný kostel a muzeum. Po exkurzi jsme jeli domů, abychom se připravili na večerní party u jednoho z belgických kamarádů. Party se konala ve velké bohaté vile. Bylo tam připraveno hodně jídla i pití. Na velké zahradě trampolína a pingpongový stůl. K večeri jsme měli gri-

lované maso, klobásy a saláty. Bylo to skvělé! Poslední den, tedy ve čtvrtek, jsme opět navštívili školu, kde pro nás připravili hru po městě. Pak jsme si společně zašli na oběd a už bez dohledu učitelů užívali poslední chvíle v parku. Po dojemném loučení jsme jeli do rodin, kde už jsme se jen balili a užívali ještě čas s rodinou. K večeru jsme jeli do školy na závěrečnou party. Ve čtyři hodiny ráno jsme měli být u školy, kde čekal autobus, který nás měl odvézt na letiště. Po dlouhém, ubrečeném a smutném loučení jsme už museli nasednout do autobusu a na půl roku naše kamarády opustit. Moc nám všichni chybí a nemůžeme se dočkat, až v dubnu přijedou! Byl to skvělý zážitek a všem mým mladším spolužákům doporučuji, jestli někdy budou mít možnost se nějaké exchange zúčastnit, ať se nebojí a určitě do toho jdou. Jsou to skvělé zážitky na celý život. Moc děkujeme Belgičanům i našim učitelům za to, že takovou akci zorganizovali. Moc si toho vážíme!

Tereza Grulichová, 9 ročník

HOLKY Z II. STUPNĚ NA FLOORBALE

Dne 23.11 se zúčastnily dívky z 9., 8., a 6. třídy turnaje ve florbalu.

Vyrazily jsme v 9:30 ze školy a dorazily v 10:15 do Rokytnice v Orlických horách. Hned co jsme přijely, začaly jsme hrát. Hrály jsme proti Skuhrovu, který jsme porazily 2:0. Poté jsme hrály proti Dobrému, proti kterému se nám podařilo zvítězit 3:2. Následoval zápas proti dívkám ze Slatiny, které nás bohužel porazily. Byly jsme rozdělené do skupin A a B. My měly skupinu B, kde jsme celkově zvítězily, čímž jsme se posunuly do dalšího kola. Celkově z devíti týmů jsme skončily na slušném čtvrtém místě. Nejde o to, kolikáté jsme skončily, ale o to, že jsme si dobře zahrály i přes pár zranění. Všechny holky se velice snažily a myslím, že jsme skončily lépe, než jsme očekávaly. Děkuju všem holkám, které se zúčastnily a daly do toho všechnu svou sílu a námahu.

Kateřina Krivčíková, 9. ročník

NÁŠ REDAKTOR NA FERATĚ MONTE CASALE

Monte Casale je hornatá vyvýšenina na Sicílii v Itálii, dosahující 1632 metrů nad mořem. Je to nejdelší ferata v Gardských horách. Ferata je vlastně zajištěná cesta v nepřístupném, obvykle horském terénu, která je vybavena jisticím ocelovým lanem, železnými stupy, případně dalšími pomůckami pro výstup. Byl jsem tam se svým dědou a s dalšími šesti dědovými kamarády. Já jsem byl nejmladší z naší výpravy a děda nejstarší. V 9:00 ráno jsme začali lézt a na vrchol jsme došli v 14:30. Na vrcholu je chata Rifugio, u které jsme si oddechli a dolů jsme šli přes druhou stranu kopce. Po třech hodinách jsme došli do městečka, které se jmenovalo Komano. Tam pro nás přijel autem jeden z členů naší výpravy. Když jsme se podívali do mapy, tak nás překvapilo, že od tábora jsme najednou vzdáleni 32 km. Výpravu jsem si užil a určitě vám doporučuji se tam někdy podívat.

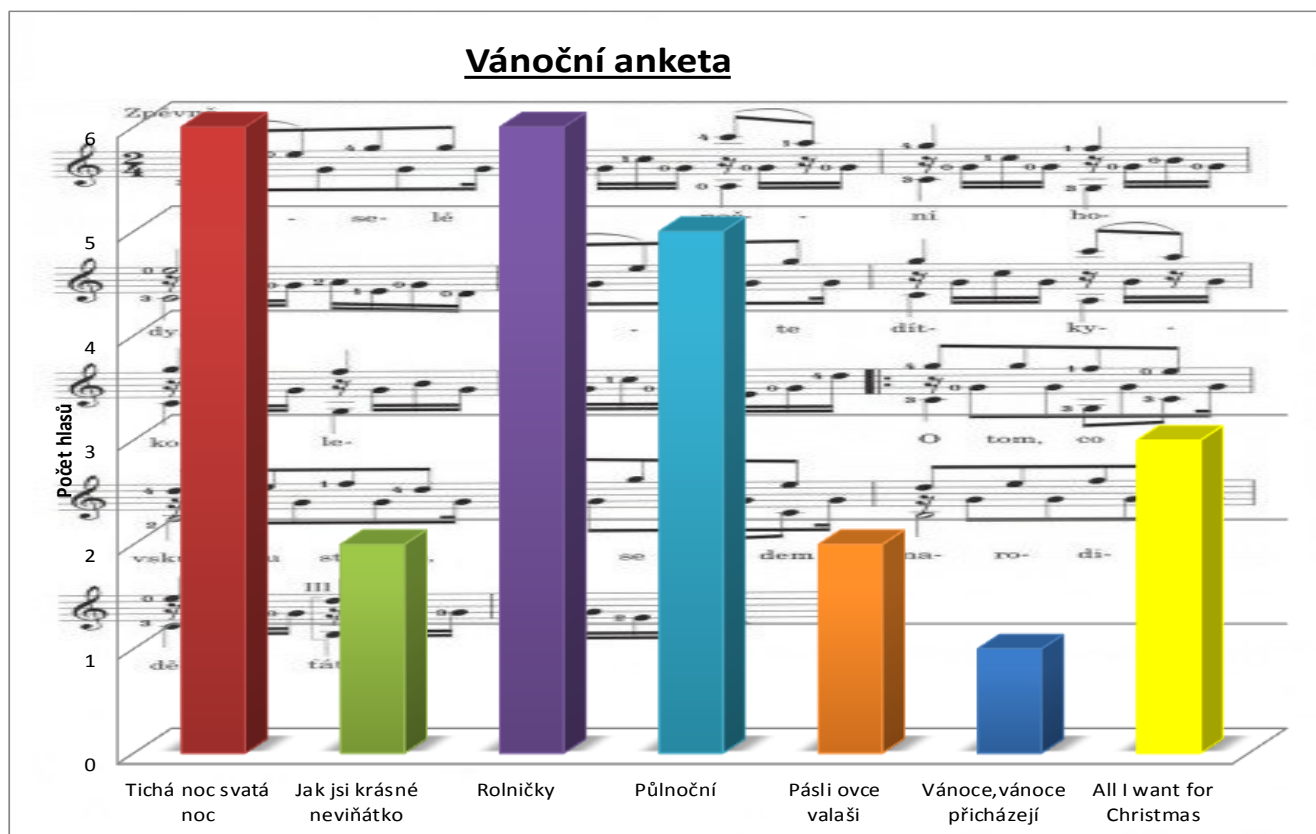

Šimon Švejda, 8. ročník

VÁNOČNÍ HUDEBNÍ ANKETA

Jaké vánoční koledy mají nejraději žáci II. stupně pro naši redakci zjistil Joachim Kiszka, 7. ročník

Časopis vydávaný žáky
ZŠ TRIVIUM PLUS, o. p. s. Dobřany

**Obsah tohoto časopisu je připravován žáky školy a neprochází redakční úpravou.
Názory autorů jednotlivých článků nemusí vyjadřovat názory školy.**

Případný výtěžek z prodeje tohoto časopisu je věnován na školní aktivity.